

der i 1975 og 1976 taget udgangspunkt i stigningen i lønnen for højerelønnede tjenestemænd. I 1975 accepteredes kun, at halvdelen af denne stigning fik indflydelse på reguleringen af honorarerne. Pr. april 1976 accepteredes halvdelen af lønstigningen for højerelønnede tjenestemænd, men kun for så vidt stigningen hidrørte fra dyrtidsreguleringen og det almindelige uregulerede tillæg, hvorimod det ikke blev accepteret, at taktreguleringsbeløbene blev indregnet. Helt forskellig fra tidligere afgørelser blev reguleringen pr. oktober 1976 af det samlede honorar uden beregninger af nettoandelen fastsat til 0,1 pct., som følge af en stigning i arbejdsvederlaget til lægen.

Specielt om reguleringen pr. oktober 1978

Ved reguleringen pr. oktober 1978 accepteres i modsætning til tidligere, at taktregulering indregnes, og hvor tidligere afgørelser af monopolmyndighederne er baseret på opgørelser over lægernes samlede indtjening, tages der ved denne regulering udgangspunkt i, at læger formodes at have samme indtjening som tandlæger.

Den samlede stigning i omkostningsandelen er herefter beregnet til 3,35 pct., og bruttohonorarerne forhøjes med 3,35 pct. af 36 pct. = 1,21 pct.

Efter landsoverenskomsten ville omkostningsandelen blive reguleret med udviklingen i reguleringspristallet, dvs. med 3 procentpoint svarende til 2,3 pct. Bruttohonorarerne ville herefter være blevet forhøjet med 0,69 pct.

For så vidt angår nettoindtjeningen har monopoltilsynet beregnet, at stigningen i en kontorchefs nominelle løn på 3.867 kr. svarer til en forhøjelse af lægernes nettoindtægt (skønsmæssigt fastsat til 250.000 kr.) på 1,6 pct. Monopoltilsynet har herefter forhøjet honorarerne med halvdelen af stigningen på 1,6 pct. af nettoindtjeningens andel på 64 pct. = 0,51 pct.

Efter landsoverenskomstens principper vil den samlede stigning i kontorchefflønningen, nominelt beregnet og sat i forhold til lønnen pr. 1. oktober 1975, have været lagt til grund. Herefter ville bruttohonorarerne være blevet forhøjet med 1,47 pct.

Opgørelsesmetoderne kan sammenfattes således:

	omkostningsandel	nettoindtjeningens andel	i alt
landsoverenskomst	0,69 pct.	1,47 pct.	2,16 pct.
monopoltilsynet	1,21 pct.	0,51 pct.	1,72 pct.

Hovedårsagen til den konstaterede forskel mellem overenskomstens og monopoltilsynets regule-

ring af honorarerne pr. 1. oktober 1978 skyldes, at monopoltilsynet ikke har accepteret, at den del af lægernes honorar, der vedrører løn for eget arbejde, reguleres i overensstemmelse med udviklingen i lønningerne for højerelønnede tjenestemænd, men kun indregner halvdelen.

Forslagets formål og konsekvenser

Ved nærværende lovforslag tilsigtes som nævnt en uændret forlængelse af de overenskomster, der er nævnt i lovforslagets § 1, modificeret ved delvis overførelse af de ændringer i overenskomsterne, der er en følge af gennemførelsen af loven om forlængelse af kollektive overenskomster. Der henvises herom til bemærkningerne nedenfor og bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Om mulighederne for konflikter skal oplyses, at Praktiserende Lægers Organisation har opsagt overenskomsten om almen lægegering til 1. april, mens de øvrige overenskomster ikke er opsagt.

Ved konflikter mellem sygesikringen og organisationerne er organisationernes medlemmer ikke bundet af overenskomsterne og kan fastsætte deres honorarer frit indenfor de begrænsninger, som fastlægges af den til enhver tid gældende pris- og avancelovgivning. I henhold til sygesikringsloven fastsætter socialministeren under konflikt regler om tilskud til de sygesikrede til delvis dækning af udgifterne til behandling.

Opnås der ikke enighed mellem SFU og lægernes organisationer vil der således blive åbnet mulighed for lægerne for – i modsætning til hvad der gælder for organisationer, hvis aftale omfattes af lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster – at søge at sikre sig forhøjelser af honorarerne og andre forbedringer, bl. a. under henvisning til stigningerne i praksisomkostningerne. Det kan herved oplyses, at Praktiserende Lægers Organisation under overenskomstforhandlingerne har stillet krav om betydelige forbedringer som kompensation for den usikkerhed, der hidtil har bestået for lægerne omkring muligheden af lovgivningsindgreb i den overenskomstmæssige regulering af honorarerne.

Anvendelsen af principperne fra lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster betyder udover forlængelsen på 2 år af de gældende overenskomster en fortsættelse af den fredspligt, der første gang blev indført ved de seneste overenskomstfornyelser. Det foreslås endvidere, at fredspligten skal gælde ubetinget, dvs. uden de undtagelser, der i medfør af protokollater gælder i dag.